

MENINGSMALEREN: Det er viktig at ikke kunst bare er til for syns skyld. Bildene må ha en viktigere funksjon enn å bare være pene å se på, mener billedkunstner Børge Kjeldstad.

FOTO: BENJAMIN S. JOHNSEN

VEKKET INTERESSE: Bare få minutter etter at Børge begynte malerdemonstrasjonen, stoppet det opp forbipasserende. Børge samtalte med blant andre Morten Lindboe (t.h.) angående det kinesiske rettsapparatet.

FOTO: BENJAMIN S. JOHNSEN

DETALJER: Børge kan stå i mange timer og pirke på detaljer. - Disse barnehendene symboliserer at krig alltid rammer uskyldige sivile, sier han.

FOTO: BENJAMIN S. JOHNSEN

BØRGE KJELDSTAD

ALDER: 41 år

BOSTED: Trondheim

FAMILIE: Gift, to barn

AKTUELL MED: Hadde kunstutstilling ved Akademiet videregående skole i Drammen onsdag denne uken, for å vekke et sterkere politisk engasjement blant ungdommer.

Han gjennomførte også en «kunstnerisk demonstrasjon» utenfor den kinesiske ambassaden i Oslo denne uken. Med demonstrasjonen ønsket han å vise sin motstand mot at den kinesiske kunstneren Ai Weiwei ble anholdt av det kinesiske politiet.

JOB: Er utdannet sivilingeniør, men har lagt denne jobben helt på hylla. Jobber nå som billedkunstner på heltid.

Demonstrerer med penselen

Børge Kjeldstad (41)

bruker mye heller malerkosten enn mikrofonen, når han skal formidle sine politiske budskap.

- Nei, dette ble feil.

Børge Kjeldstad legger raskt fra seg penselen, og gnir forsiktig pekefingeren sin over streken han nettopp malte.

- Det må komme tydeligere fram at det er barnehender, mumler han.

Det er musestille i den ellers så aktive foajeen ved Akademiet videregående skole i Drammen. Omtrent tjue elever og lærere står rundt Børge og følger nøye med. Børge liker å flytte malingsarbeidet fra atelieret sitt, og «ut i felten», som han selv sier. Onsdag denne uken stilte han derfor ut maleriene sine på en skole, for å engasjere også det unge publikum.

Han går ett skritt tilbake og rynker på øyenbrynene. Lenge, og helt urørlig, stirrer han konsentrert på det han nettopp malte, og holder hardt rundt kaffekoppen. Til slutt svelger han og nikker fornøyd.

- Der tenker jeg vi har den.

FJORTEN ÅR TILBAKE

Året er 1997. Børge er ferdig utdannet sivilingeniør, og har akkurat vært i New York og mottatt en prestisjetung ingeniørpris. Han befinner seg på toppen av nærings-skjeden. Karrieremessig kunne han ikke vært mer vellykket. Men privatpersonen Børge føler seg ikke vellykket. Tvert imot.

- Det var en veldig tung periode. Jeg følte meg fremmed i rollen som sivilingeniør, og jobben ga meg ingenting, sier han stille.

Børge tok et drastisk veiskille. Han sa opp jobben, og satset all sin tid på en hobby han hadde fått seg; tegning og maling. Nesten uten penger eller hustak, levde han i Trondheim og utviklet kunstneren i seg.

- Det ble noen tøffe år, der jeg bodde svært enkelt og ensomt. Men dette ble meningsfullt for meg, og jeg angret ikke på noen ting. Det var i disse årene jeg formet det som skulle bli mitt, unike maleruttrykk.

Du vil aldri finne meg i et protesttog med megafon og plakater.

BØRGE KJELDSTAD

I mange år var billedkunstneren Håkon Bleken Børges nærmeste nabo i Trondheim. Bleken begynte å se på Børges arbeider, og ble meget imponert.

- Børge er en svært lovende kunstner! Jeg er fascinert over hans forståelse av former og stemninger. Han har også en god sans for fargebruk, forteller Bleken til Drammens Tidende.

POLITISK ENGASJEMENT

I fjor begynte Børge sine politiske kunst-demonstrasjoner. Han stilte seg opp i Hovedgaten i Trondheim, og malte et portrett av Sakineh Mohammadi-Ashtiani, den iranske tobarnsmoren som ble dømt til døden på grunn av utroskap.

- Hvorfor er du så opptatt av internasjonale, politiske saker?

- Vi nordmenn er utrolig heldige. Utfordringene vi har her til lands er ikke til å sammenlikne med andre steder av verden. Det nærmest lyser av Børges øyne.

- Ettersom vi allikevel er en del av verden, mener jeg det er vår plikt å bry oss. Vi har midlene som trengs for å gjøre en forskjell, og verden trenger sårt vår hjelp.

Da portrettet var ferdig malt i Trondheim, la Børge det ut på nettet. På den måten kunne folk spre det til venner og

bekjente, og skape blest rundt dødsdommen. Det endte med at bildet havnet i e-postkassen til den iranske ambassaden i Oslo, og hos iranske myndigheter.

- Sakineh er enda ikke henrettet! Kan-skje mitt lille bidrag har vært medvirkende til det? smiler Børge ettertenksomt, og tar en slurk av kaffen.

- Det finnes mange pressmidler man kan påvirke myndighetene med.

VENNLIG DEMONSTRASJON

Utenfor de høye gjerdene og overvåkningskameraene som beskytter den kinesiske ambassaden i Oslo, står Børge oppstilt med staffeliet sitt. På ny bruker han penselen for å ytre sine meninger. Det er varmt i lufta, og forbipasserende stopper opp og lurer på hva som foregår. En politipatrulje står hundre meter unna og påser at demonstrasjonen går fredelig for seg.

Portrettet Børge maler på, er av den kinesiske kunstneren Ai Weiwei, som ble anholdt av politiet fordi han kritiserte det kinesiske statsapparatet gjennom sine kunstverk. Børge brenner for ytringsfriheten, og maler derfor i protest mot fengslingen av Weiwei.

- Jeg ønsker å demonstrere på en vennlig måte. Du vil aldri finne meg i et protesttog med megafon og plakater. Det er ikke slik jeg ønsker å si hva jeg mener, sier han, og stryker penselen rolig mot lerretet.

Morten Lindboe er én av de som går forbi Børge. Morten har kjent Børge siden de gikk på barneskolen sammen, og støtter Børges aksjon.

- Dette er et vennlig, men også kraftig rettet spark bak til kinesiske myndigheter. Det fortjener de, for det er uakseptabelt at kunstnere og samfunnsdebattanter skal holdes bak lås og slå, sier Lindboe ivrig.

KLARE FREMTIDSPLANER

På Akademiet har det samlet seg enda flere rundt Børges maleri. Noen hvisker stille og forsøker seg på tolkninger av maleriet.

- Hvor er du om fem år?

Børge smiler selvsikkert og tar en siste slurk av kaffen sin.

- Da er jeg en internasjonal, anerkjent kunstner.

Han ler litt av det han nettopp sa, men blir straks alvorlig igjen.

- Bildene mine utøver en positiv og viktig funksjon i samfunnet. Jeg håper at jeg, innen fem år, har fått se resultater av det engasjementet jeg har, og det arbeidet jeg i dag legger ned.

TEKST: BENJAMIN STOKKE JOHNSEN
lørdag@dt.no